

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας - Λ.Α.Ο.Σ.

16965
26.05.11

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
κύριο Ανδρέα Ν. Λοβέρδο.

Θέμα: Θέματα Ψυχολόγων Ελλάδος

Με το Νόμον 3919/2011 καταργούνται οι περιορισμοί στην πρόσβαση και άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος. Ειδικότερα, μετά την πάροδο τεσσάρων μηνών από τη δημοσίευση του νόμου, δηλαδή από τις 2 Ιουλίου 2011, παύει να ισχύει κάθε περιορισμός πρόσβασης στα επαγγέλματα, στην βάση της επαγγελματικής ελευθερίας. Πέραν της άρσης των περιορισμών στην πρόσβαση και στην άσκηση των επαγγελμάτων, καταργείται, με το άρθρο 3 του νόμου, μετά τις 2 Ιουλίου και η απαίτηση έκδοσης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγέλματος και αντικαθίσταται με την απλή αναγγελία έναρξης επαγγέλματος, συνοδευόμενης από τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Αν μετά τη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της αναγγελίας η αρμόδια αρχή δεν απαγορεύσει την άσκηση του επαγγέλματος, επειδή δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, το επάγγελμα ασκείται ελεύθερα. Το Υπουργείο Οικονομικών ανακοίνωσε, στις 22 Μαΐου 2011, έναν ενδεικτικό και μη εξαντλητικό κατάλογο επαγγελμάτων που εμπίπτουν στις διατάξεις του κεφαλαίου Α' του ν. 3919/2011. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται και το επάγγελμα του Ψυχολόγου.

Στον Νόμο 991/1979 «Για την άσκηση του επαγγέλματος του Ψυχολόγου και για άλλες διατάξεις» [Τον πρώτο νόμο για τους Ψυχολόγους στην Ευρώπη που απετέλεσε πρότυπο για νομοθετική κατοχύρωση του επαγγέλματος του Ψυχολόγου και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες], στο άρθρο 1 ορίζεται: «Η άσκηση του επαγγέλματος του Ψυχολόγου επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο της ειδικής αδείας γι' αυτό, που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του νόμου. Ο Ψυχολόγος στην άσκηση του επαγγέλματός του ερευνά και αξιολογεί την προσωπικότητα και την συμπεριφορά του ανθρώπου και εργάζεται με τις καθιερωμένες αρχές και μεθόδους της Επιστήμης της Ψυχολογίας για την αξιοποίηση και βελτίωσή τους».

Κατά την άρχουσα νομολογία του Ανωτάτου Ακυρωτικού Διοικητικού Δικαστηρίου:

- «Επειδή από τις διατάξεις του ν. ... οι οποίες ... εθεσπίσθησαν ενόψει και της διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος, που ορίζει ότι **«Το Κράτος μεριμνά δια την υγείαν των πολιτών»** και ιδρύει ενθεία εκ του Συντάγματος υποχρέωση του Κράτους για τη λήψη θετικών μέτρων προς προστασίαν της υγείας των πολιτών, στους οποίους δίνει δικαίωμα να απαιτήσουν από την Πολιτεία την πραγμάτωση της αντίστοιχης υποχρεώσεώς της» [ΣτΕ 400/1986 Ολομέλεια].

«Εξ άλλου, οι δια των ως διατάξεων, αι οποίαι έχουν τεθεί χάριν δημοσίου συμφέροντος, ήτοι της εξασφαλίσεως και προστασίας της ψυχικής υγείας των παιδιών και των ενηλίκων από την ανεξέλεγκτον άσκησιν του επαγγέλματος του ψυχολόγου από αναρμόδια ή ατελώς μορφωμένα άτομα, τιθέμενοι περιορισμοί της επαγγελματικής ελευθερίας, αναγόμενοι εις την διακρίβωσιν προκειμένου να χορηγηθή άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ψυχολόγου, της συνδρομής, εις το πρόσωπον του ενδιαφερομένου των καταλλήλων επιστημονικών και πνευματικών προϋποθέσεων και δεξιοτήτων δια την άσκησιν του επαγγέλματος αυτού, τελούν εν συναφείᾳ προς το αντικείμενον της ρυθμίσεως και τον δι' αυτής επιδιωκόμενον δημοσίου συμφέροντος σκοπόν, παρίστανται δε εύλογοι και πρόσφοροι προς τούτο και δεν αντίκειται προς το άρθρ. 5 ή προς τα διατάξεις του πρώτου προσθέτου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως αβασίμως προβάλλεται ...» [ΣτΕ 1.408/2003].

«3. Επειδή, στη δίκη παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης πράξεως το Σωματείο “Πανελλήνιος Ψυχολογικός Σύλλογος”, στους σκοπούς του οποίου περιλαμβάνεται, κατά το άρθρο 2 παρ. 10 του Καταστατικού του, η προστασία των οικονομικών, κοινωνικών, επαγγελματικών και επιστημονικών δικαιωμάτων και συμφερόντων όσων κατέχουν άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος Ψυχολόγου στην Ελλάδα. Όμως, όπως προκύπτει από το άρθρο 5 του ιδίου Καταστατικού, για την εγγραφή ως μελών του εν λόγω Σωματείου προσώπων....» [ΣτΕ 4.028/2008].

«4. Επειδή, από το άρθρο 21 παρ. 3 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι “το Κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών . . .”, γεννάται ευθεία υποχρέωση του Κράτους για την προστασία της υγείας των πολιτών με τη λήψη θετικών μέτρων, ώστε να εξασφαλίζεται η παροχή υπηρεσιών υγείας υψηλού επιπέδου (ΣτΕ 400/1986 Ολομ.). Εν όψει αυτού, η άσκηση κάθε επαγγελματικής δραστηριότητας, που συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών υγείας, επιτρέπεται μόνον σε όσα πρόσωπα έχουν τα προσόντα εκείνα, τα οποία ο νομοθέτης (κοινός ή κανονιστικός) έχει κρίνει, σε εκπλήρωση της επιταγής του άρθρου 21 παρ. 3 του Συντάγματος, ότι είναι αναγκαία, προκειμένου να εξασφαλίζεται η παροχή στους πολίτες υπηρεσιών υγείας υψηλού επιπέδου (βλ. ΣτΕ 2267/2005)» [ΣτΕ 4.028/2008].

«7. Επειδή, ο ν. 991/1979 υπήγαγε το πρώτον την άσκηση του επαγγέλματος του Ψυχολόγου στην Ελλάδα σε καθεστώς προηγουμένης διοικητικής αδείας αποβλέποντας, κατά την οικεία εισηγητική έκθεση, στην κατοχύρωση του επαγγέλματος αυτού και την εξασφάλιση και προστασία της ψυχικής υγείας των Ελλήνων από την ανεξέλεγκτη άσκηση του επαγγέλματος αυτού από εντελώς αναρμόδια ή ατελέστατα μορφωμένα άτομα... ειδικώς στο χώρο της υγείας, εν όψει της επιταγής του άρθρου 21 παρ. 3 του Συντάγματος» [ΣτΕ 4.026/2008].

«8. Επειδή, περαιτέρω, η ως άνω δυνατότητα αποκτήσεως της αδείας ασκήσεως του επαγγέλματος του ψυχολόγου παρεσχέθη... ως προϋπόθεση για την χορήγηση της αδείας ασκήσεως του επαγγέλματος του ψυχολόγου συνιστά αποδεκτό συνταγματικώς περιορισμό της επαγγελματικής ελευθερίας, δοθέντος ότι αποβλέπει στην διακρίβωση της συνδρομής στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου των καταλλήλων επιστημονικών και πνευματικών προσόντων και δεξιοτήτων για την άσκηση του επαγγέλματος αυτού, τελεί σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρυθμίσεως και τον επιδιωκόμενο με αυτήν σκοπό δημοσίου συμφέροντος (συνιστάμενο στην εξασφάλιση και προστασία της ψυχικής υγείας των πολιτών), παρίσταται δε εύλογος και πρόσφορος προς τούτο (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1408, 3144, 3145/2003, 733/2004). Περαιτέρω, εν όψει ακριβώς της φύσεως του

επαγγέλματος ως επαγγέλματος υγείας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος δικαιολογητικός της ως άνω εξαιρέσεως η επαγγελματική αποκατάσταση προσώπων ...» [ΣτΕ 4.026/2008].

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί

Εάν προτίθενται να υπαγάγουν το επάγγελμα του Ψυχολόγου στις ρυθμίσεις του Προεδρικού Διατάγματος που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του Νόμου 3919/2011, όπου ορίζεται ότι: «2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, είναι δυνατή η θέσπιση εξαιρέσεως ως προς ορισμένο επάγγελμα από τη διάταξη της προηγουμένης παραγράφου, αν η διατήρηση του νομικού καθεστώτος της προηγουμένης διοικητικής άδειας επιβάλλεται από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος και με την επιφύλαξη της αρχής της αναλογικότητας»,

Η θα τίθεται διαρκώς σε κίνδυνο η Υγεία των πολιτών, από ασφαλώς πιθανολογούμενες περιπτώσεις –με βάση τα δεδομένα της κοινής πείρας-, κατά τις οποίες οι υπάλληλοι της «αρμόδιας διοικητικής αρχής» θα ολιγωρήσουν, ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, δεν εξετάσουν τα υποβληθέντα δικαιολογητικά και δεν εκδώσουν την αναγκαία απόφαση απαγόρευσης ασκήσεως, και έτσι το λειτούργημα του Ψυχολόγου θα ασκείται «ελευθέρως μετά πάροδο τριμήνου από την αναγγελία ενάρξεως ασκήσεώς του», από άτομα επικίνδυνα για την Δημόσια Υγεία και δη την Ψυχική Υγεία;

Οι ερωτώντες βουλευτές:

Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος

Μανρουδής Βορίδης